

blevne enige om at stille Anmodning og Andragende i den Retning. Det er jo dog i Virkeligheden dem, der bedst føle, hvorledes deres Stilling er. Et maa man kunne blive enig om, nemlig, at der hviler et stort Ansvar paa disse Jordemødre, og alle burde være enige om at tilstræbe, at deres Kaar bleve saa taalelige, at de kunde gaa til deres Gerning med Lyst og Energi, med Velvilje over for deres Patienter, saa at de vilde en behagelig Omgang mod dem. Hvis man nu er altfor tilbøjelig til at nægte en Forbedring i disse Menneskers Kaar, kan man let røstere det modsatte, nemlig at deres Gerning kun bliver en Opfyldelse af en Pligt, uden at deres Lyst dertil er, som den burde være. Jeg skal som sagt ikke gaa nærmere ind her paa, men kun beklage, at disse 9 Amtsråad, der have fraraadet Lønningsforbedringen, ikke have motiveret deres Bægring, eller i alt Fald, at Motiveringen ikke er fremkommet her, saa at man kan se, hvad Bevæggrunden har været til, at de saa bestemt have fraraadet nogen Forbedring i Jordemødrenes Kaar. Jeg skal ikke gaa videre ind paa Enkeltbederne i Loven, som jo er behandlet i det høje Landsting og bleven noget forbedret der. Dog er der et Spørgsmaal, jeg endnu maa tillade mig at anbefale det høje Ting og det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat, at tage under nærmere Overvejelse, og det er Spørgsmaalet om deres Pension. Denne Sag har været oppe i Landstinget, og der blev til 2den Behandling stillet et Endringsforslag af en æret Partifælle af mig, Hr. P. Knudsen, om at give disse Distriktsjordemødre efter 30 Aars Tjeneste en Pension paa 400 Kr., hvilket vistnok er i Overensstemmelse med det af Jordemødrene selv i Andragendet forlangte. Der staar vel her i Anmærkningerne, at de kun have forlangt 300 Kr. i Pension efter 30 Aars Tjeneste, men saa vidt mig bekendt, forholder det sig ikke saaledes. De have forlangt 300 Kr. i fast Løn og 400 Kr. i Pension, saaledes at der vistnok er vendt op og ned paa Tallene. Men som sagt, Endringsforslaget blev stillet i Landstinget af min nævnte ærede Partifælle, og det blev ogsaa vedtaget ved 2den Behandling, hvorimod det ved 3dje Behandling blev stemt ud igen. Jeg vilde nu meget gerne, at vi her optog denne Tanke igen. Jeg skal som sagt ikke komme ind paa de øvrige Lønningsstatser eller Lønningstillæg, men udelukkende holde mig til dette Punkt. Jeg tror ikke, at det vil være for meget, efter at de have udslidt sig i denne efter min Opfattelse besværlige og ansvarfulde Tjeneste, at give Jordemødrene 400 Kr. aarlig i Pen-

sion. Det er jo nemlig ikke saa, at fordi de have tjent i 30 Aar, de dermed absolut kunne blive affædige og saa de 400 Kr. i Pension, eller hvor stor nu Pensionen overhovedet bliver, men de skulle ogsaa være udslidte, kan man sige, de skulle være svagelige og uduelige til længere at forette deres Tjeneste, til at udføre deres Bæver, ellers saa de ikke Afsted og Pension. Naar de have arbejdet, saa længe de ere i Besiddelse af Arbejdskraft og Arbejdsdygtighed, og ere opslidte i Samfundets Tjeneste, vil det virkelig ikke være for meget at tillægge dem en Pension af 400 Kr. Jeg skal dertil knytte den Bemærkning, at dette for øvrigt er temmelig godt i Overensstemmelse med vor Pensionslov. Jeg tror, at det forholder sig rigtigt, naar jeg paastaar, at vore Embedsmænd i Reglen, naar de have tjent i 30 Aar, have Krav paa $\frac{2}{3}$ af deres sidste Lids Indtægt som Pension. Det samme, tror jeg, det omtrent vil blive her for Jordemødrenes Vedkommende. Det er naturligtvis vanskeligt at komme til nogen bestemt Klarhed derover, men jeg bygger her nærmest paa en Udtalelse, den højtærede Minister selv har brugt i denne Retning, nemlig at man kunde anslaa deres aarlige Indtægt til gennemsnitlig 5 à 600 Kr. Vil man antage, at den er 600 Kr., som den i Virkeligheden mindst burde være, vil dette jo passe meget godt med, at deres Pension sættes til 400 Kr., og jeg ved ikke, hvorfor ikke Jordemødrene skulde være lige saa berettigede til at saa $\frac{2}{3}$ af deres Indtægt i Pension som de øvrige i Embedsstilling værende Personer her i Landet. Jeg kan derfor ikke andet end med min varmeste Anbefaling henstille til det høje Ting, at støtte mig i denne min Betragtning og vil opfordre det eventuelt nedsatte Udvalg til at tage Sagen op paa ny, for mulig at saa vedtaget her i Folketinget til 3dje Behandling den Pensionsbestemmelse, der blev vedtagen i Landstinget ved 2den Behandling. Der vil da være nogen Sandynlighed for, at det andet høje Ting vil gaa ind paa Forslaget, naar det kommer i den Stikelse her fra. Som sagt, jeg anbefaler dette til velvillig Overvejelse.

Berntsen: Ja, jeg tør vel gaa ud fra, at dette lille Lovforslag vil blive behandlet med Velvilje fra alle Sider her i Tinget, men jeg beder dog den sidste ærede Taler ikke glemme, at det jo er et Forslag, der paalægger en ny Hartkornsskat mere end de Hartkornsskatter, vi allerede have tilstrækkeligt af her i Landet. Men Jordemødrenes Stilling og Betydning er jo i det